

- залучення більшої кількості професорсько-викладацького складу до наукової діяльності;
 - залучення студентів для формування наукових проєктів;
 - спрощення роботи наукового керівника проєкту;
- активізація наукових досліджень.

Список використаних джерел:

1. Марусяк В. В., Крпельницька С. О. Грантові ресурси у забезпеченні розвитку ЗВО. Львів. Актуальні проблеми розвитку фінансово-економічної системи: пріоритети та перспективи. 2021. С. 107-110.

2. Ольга Григорів. Особливості управління коштами грантів Еразмус + відповідно до українського законодавства. Київ. 06.11.2019 року. URL: https://erasmusplus.org.ua/images/phocadownload/Ongoing_projects/Financial_Presentation_06112019_Hryhoriv.pdf (дата звернення: 11.03.2022).

3. Криховецька З.М., Крпельницька С.О., Кондур О.С. Проєктна діяльність як фактор підвищення конкурентоспроможності вітчизняних закладів вищої освіти (ЗВО). Приазовський економічний вісник. 2019. Випуск 6(17). DOI: http://pev.kpi.zp.ua/journals/2019/6_17_ukr/30.pdf (дата звернення: 21.03.2022).

ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОГО МЕТОДУ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ОСВІТНИМИ ЗМІНАМИ

Семенець-Орлова І.А., д-р наук з держ. упр., професор
Міжрегіональна Академія управління персоналом

Проєктування є першим етапом переходу ідеальної моделі в реальну та становить особливий різновид управлінського експерименту. Проєктування є керованою діяльністю з прогностичного планування майбутнього стану об'єкта управління. В залежності від масштабів ідеї управлінський експеримент може бути глобальним, в процесі якого докорінним чином змінюються сутнісні сторони взаємодії елементів в системі або організовується нове поєднання елементів в систему, і тоді вся діяльність з «вирощування системи» є експериментальною. Управлінський експеримент також може стосуватися одного-двох локальних експериментів, коли інноваційна ідея носить окремішній характер.

У процесі організації управління з позицій системного підходу використовуються різні типи моделей об'єкта управління. Це, передусім, загальний опис системи або її так звана інвентаризаційна модель, коли коротко характеризуються всі суттєві для дослідників елементи підсистеми, взаємодії всередині системи. Така модель дозволяє інвентаризувати все, що стане предметом проєктної діяльності, тобто предметом змін в системі. Різновидом інвентаризаційної моделі є концептуальна модель, здатна зафіксувати всі зміни, які передбачається внести в систему. Поряд з узагальненими описовими моделями у системному моделюванні, використовуються моделі конкретних предметів перетворення, наприклад, модель освітнього процесу чи педагогічної

технології. Такі моделі дозволяють відволіктися від несуттєвої для конкретного перетворення зв'язків і характеристик діяльності, забезпечити концентрацію уваги та зусиль проектувальників на вирішенні задач проектування. Основою доопрацювання проекту в умовах локальної експериментальної площадки слугує ідеологія загального проекту, яка знайшла своє відображення в задачах проектування і концепції, що, зазвичай, приймається в ролі офіційного документу.

Теоретичною основою організаційного проектування є «метод проектів», розроблений у 20-х рр. ХХ ст. американським педагогом В. Кілпатриком на основі концепції прагматизму Дж. Дьюї. Організаційне проектування в освітній галузі дає основу створювати широкомасштабні проекти, спрямовані на розв'язання як сучасних проблем освітньої галузі, так і проектів модернізації навчально-виховного процесу конкретних освітніх закладів. Є кілька підходів до визначення проектного менеджменту у світовій науці: 1) як самостійного напрямку в галузі менеджменту, назви навчальної дисципліни, методу управління (М. Барнс) (див. табл.); 2) діяльності з управління змінами (В. Шапіро); 3) цілісної дослідницької методології (М. Шейнберг). В. Монахов визначає такі можливі результати освітнього проектування: освітня система, система управління освітою, система методичного забезпечення, освітній процес. Застосування методу проектування сприяє побудові відкритої системи освіти, що здатна забезпечити кожному учасникові власну траєкторію самоосвіти, сприяти формуванню інформаційної культури педагогів та управлінців у сфері освіти. Також важливою є думка, що цінність проектної технології полягає не так у результатах, як у самому процесі.

Таблиця

**Порівняння функцій традиційного (функціонального)
і проектного (інноваційного) управління**

Функціональне управління	Проектне управління
Стійка кількість і сталі типи завдань	Постійна динаміка завдань
Відповідальність за підтримку статус-кво	Відповідальність за зміни, що виникають
Відповідальність обмежена чітким переліком затверджених функцій	Відповідальність за коло міжфункціональних завдань
Робота виконується у стабільних організаційних структурах	Робота виконується у структурах, які діють в межах проектного циклу
Основна задача – оптимізація	Основна задача – вирішення конфліктів через переважання нестандартної творчої діяльності
Успіх визначається досягненням проміжних функціональних результатів	Успіх визначається досягненням встановлених кінцевих цілей
Обмежена мінливість, статичність умов і ситуацій	Внутрішньо властива проектній діяльності невизначеність

Проект – це набір гіпотез-моделей, що описують майбутні стійкі стани соціального організму, більш відповідні умовам соціального довкілля, що змінилося. Проектування є керованою діяльністю з прогностичного планування майбутнього стану об'єкта управління. Якщо модельні гіпотези, план та засоби реалізації проекту виявляться правильними, то довкілля саме спонукатиме і стимулюватиме систему до досягнення стабільності в умовах нового стану. Ступінь ризикованості реалізації проекту зростає зі збільшенням кількості неповної чи неправильної інформації про вихідне становище середовища (структура, параметри) та критеріїв відбору, правил, принципів, закономірностей функціонування стійких структур. Тому організаційному проектуванню мають передувати – діагностика вихідного стану організму через збір і аналіз інформації, прогнозування проблеми через виявлення дійсних протиріч функціонування об'єкта проектування, програмування його розвитку на основі узагальнення результатів діагностики.

Особливості організаційного проектування в освіті, як складової діяльності з управління змінами передбачає розуміння специфіки методології самого проекту. Основним критерієм для проекту є критерій можливості реалізації. Тобто, в процесі проектування, важливими постають характеристики умов і контексту, в яких певний проект може бути реалізовано.

ПРОБЛЕМИ УЗГОДЖЕНОСТІ ПРИРОДООХОРОННИХ ПРОЕКТІВ

Чушкіна І.В., канд. техн. наук, доцент

НТУ «Дніпровська Політехніка»,

Максимова Н.М., канд. техн. наук, доцент

ТУ «Метінвест Політехніка»

Переважає більшість річок України, у тому числі малі річки, характеризуються високим антропогенним навантаженням, а їх природний баланс порушений. Приведення екологічного стану річок до відповідних стандартів якості забезпечить потреби громад у питній воді, оздоровленні, розвитку фізичної культури і спорту, та загалом збалансованого розвитку економіки. У воєнний час подекуди поверхневі води можуть використовуватися як єдине джерело питної води, незважаючи на попереднє їх цільове призначення. Суттєвим фактором негативного впливу на якісні та кількісні показники водних ресурсів України є також вплив господарської діяльності. Особливим непрогнозованим та небезпечним чинником, який потребує окремої уваги, є вплив перебігу воєнних дій. Аналіз та пошук шляхів підвищення ефективності заходів відновлення і підтримання сприятливого гідрологічного режиму та екологічного стану річок є актуальною науково-практичною задачею. На практиці це означає, що кожна громада повинна розробляти місцеві програми відновлення малих річок та враховувати специфіку їх управління під час проектування планованої діяльності [1].